

УТВЪРДИЛ:

ПЛАН

на координационния съвет за противодействие на тормоза и насилието между децата в ДГ № 6 „Еделвайс“, гр. Казанлък

Планът на координационния съвет за противодействие на тормоза и насилието на децата в ДГ № 6 „Еделвайс“ е разработен съгласно Заповед № РД 09- 5906/28.12.2017 г. на Министъра на образованието и науката. Приет на Заседание на педагогически съвет с протокол № 2 / 12.11.2021г. и утвърден със Заповед № 999-99 / 26.11.2021 г.

Координационен съвет в състав:

Председател: Галина Стоянова- главен учител

Членове: Николета Турданова- психолог

Ива Дзънова – ресурсен учител

Цветелина Иванова – учител

Милка Желева- старши учител

Тихомира Янкова- родител, председател

I. НОРМАТИВНА УРЕДБА

Конвенция на ООН за правата на детето.

Стратегия на Съвета на Европа за правата на детето 2016 – 2021 година. Закон за предучилищно и училищно образование, Закон за социалното подпомагане /ЗСП/

Правилник за прилагане на Закона за социалното подпомагане /ППЗСП/, Правилник за дейността на Детските педагогически стаи /ПДДПС/

Закон за борба срещу противообществените прояви на малолетните непълнолетните /ЗБППМН/

Наредба за здравословни и безопасни условия на обучение възпитание и труд Закон за закрила на детето /ЗЗД/

Правилник за прилагане на Закона за закрила на детето /ППЗЗД/ План на Националната комисия за борба с трафика на хора /НКБТХ/ Харта за правата на детето

Етичен кодекс на работещите с деца

Национален механизъм за насочване и подпомагане на жертвите на трафик

Типови длъжностни характеристики на работещите в системата на образованието /съгласно Единен класификатор на професиите в България/.

II. ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящият план е разработен на основание Механизъм за противодействие на тормоза и насилието в институциите в системата на предучилищното и училищното образование и Алгоритъм за прилагане на механизма, утвърдени със Заповед № РД 09-5906 / 28.12.2017 г. на министъра на образованието и науката. Планът за противодействие на детския тормоз за учебната 2019/2020 година е съобразен с нормативните актове,

планове, програмите и стратегиите, касаещи живота и здравето, правата и интересите на децата.относно безопасността и здравето на децата.

Доколко детската градина е отговорна за проявите и нарастването на тормоза и агресията? От една страна, детската градина като институция, отразява обществените условия – зараждането на агресията често е заложена във него (разпадане на семейства, различни възпитателни стилове, различен интелект или материално благосъстояние). В този случай детската градина се превръща в арена на отиграване на социални конфликти и проблеми.

От друга страна детската градина е определяща и оценяваща институция, създаваща неравност (деление, йерархия, определяща за „успеха” или „провала” на отделното дете). По този начин самата институция, неизбежно създава условия, които могат да предизвикат агресивно поведение. Това ни изправя пред въпроса – какво може детската градина да направи в посока превенция и редуциране на агресивното поведение; какво могат да направят учителите и дали те от своя страна са подготвени да се изправят пред този проблем (дали имат образование, квалификация, инструментарий). От решаващо значение е взаимодействието между трите главни действащи лица – учители, деца и родители, и техните начини на свързване един с друг, които могат да варират - от партниране през конфликти и борба, за това кой е добрият родител/или по- добрият възрастен до изключване на другата страна. Едно добро партниране редуцира и може да бъде превантивно спрямо тези прояви, защото създава обща рамка, общи правила, единомислие на възрастни, сигурност, стабилност. А едно лошо партниране само по себе си е достатъчно условие за засилване на проявите на агресия, вътрешно конкуриране, създаване на конфликти, възможности за манипулация от страна на децата и т.н.

Агресивните прояви и насилието сред подрастващите са тясно свързани с условията, които пораждат конфликти в социалната среда. В последните години се наблюдава тенденция към засилване на агресивните прояви. Насилието между децата обхваща широк спектър от прояви. То е явление със сериозни размери и оставя дълготрайни последици върху психичното здраве и поведението както на тези, които търпят насилие, така и на онези, които го извършват.

Факторите, които провокират тормоз, агресия или насилие са:

1. Вътреличностната агресивност на самите деца, зависеща от индивидуалните им особености;
2. Предшестваш жизнен опит на децата, свързан с проява на агресия и насилие или наблюдаване на подобни действия;
3. Непознаване на методи за ненасилствено разрешаване на конфликти;
4. Драматична промяна в ценностната система, при която стойности като солидарност, готовност за оказване на помощ или съчувствие са изтласкани на заден план.

Разлики между тормоз и закачки или игра между децата.

По-голяма част от ситуацияите на тормоз могат да бъдат овладени от учителите, а някой от самите деца. Всяка намеса изисква внимателна преценка на ситуацията и нейната тежест. На първо място трябва да се разграничат случаите, когато не се касае за тормоз, а само за игра или приятелско премерване на силите между децата. За целта е необходимо да се наблюдава поведението на децата, включително и на тези който само присъстват без активно да участват.

Насоки за оценка на ситуацията :

- Ако децата се бутат или блъскат или си разменят шеги, като при това се смеят, разменят си ролите и позициите и никое от тях няма видимо доминиращо поведение, а околните не им обръщат внимание, то най – вероятно става дума за игра.

- Ако едно от децата е видимо напрегнато, не се усмихва, опитва се да се махне, ако ролите не се сменят, а другото дете е в постоянно доминираща позиция и това поведение привлича вниманието на околните, то най- вероятно става дума за тормоз

- Ако детето не се чувства добре от закачките и подигравките, тогава поведението може да е тормоз.

- Ако детето, към което са отправени подигравките поиска другото дете да спре и той или тя не спира да се подиграват, тогава става дума за тормоз.

- Ако детето което дразни, продължава да дразни, или дразни и отново и отново, това е тормоз

- Ако дразненето е за нещо, което детето не може да промени „височина, носене на очила, тегло, способност да чете и др./, тогава може да е тормоз.

- Ако има и други хора наоколо, които наблюдават ситуацията и се окуражават или се присъединяват към ситуацията на подигравки, тава е тормоз.

- Ако едно дете е по-силно или по-популярно, по- голямо на възраст или по-властно, това може да е тормоз.

Ако се касае просто за приятелска игра, учителят може да се намеси, за да предупреди децата да внимават да не се наранят.

Ако обаче наблюдаваното поведение може да бъде определено като тормоз, е необходимо да се предприемат съответните стъпки, описани в механизма.

Физическото насилие и тормозът са формите, които възрастните най-често забелязват и затова често мерките за справяне обикновено са насочени именно към тях. Психическото насилие и тормоз могат по-трудно да бъдат установени тъй като не са така видими, а и децата от своя страна, нямат нагласата да споделят с възрастните за своите преживявания.

Проблемът се задълбочава, когато психическото насилие и тормоз, като обидните думи и прякори, социалното изолиране и др. се подценяват от възрастните и се считат за нормална част от процеса на социализация и израстване на децата. Ето защо е важно да се обърне внимание още при първите признаци на насилие за неговото съществуване.

Признаци, по които могат да се разпознаят насилието и тормозът

Разпознаването на насилие и тормоз включва следните физически и поведенчески признаци:

- Различни по вид и цвят натъртвания вкл. синини, постоянни или чести червени петна вкл. пръсти, насинени очи следи от ухапване;

- Неправдоподобни или объркани обяснения за травмите, вкл. едностранни отговори;

- Безпокойство и крайности в поведението – от агресивност до пасивност;

- Лоша представа за себе си –децата смятат, че заслужили насилието;

- Прекалена отстъпчивост на детето и оставяне без протест да се прави каквото и да е било с него;

- Влошаване на здравословното състояние, което вкл.

- прилошаване, главоболие отпадналоост;

- Агресивно поведение насочено към привличане на вниманието, упорито непослушание, самонараняване;

• Внезапни избухвания, които са необичайни за възрастта или за нивото на развитие на детето;

- Бягане и криене;
- Психосоматични симптоми като болки в стомаха, главоболие;
- Различни прояви на сексуализирано поведение;
- Наблюдават се промени в навиците;

Тормозът между деца спада към насилието към дете и се третира с мерките на ЗЗД.

Според чл. 7 ал. 1 и ал. 2 от Закона за закрила на детето всяко дете има право на закрила от насилие и всеки, на когото стане известно за дете, преживяло насилие, е длъжен да сигнализира органите по закрила.

III. МЕРКИ ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА ТОРМОЗА В ДГ №170 „ПЧЕЛИЦА“

ЦЕЛИ:

Разработване и прилагане на цялостен подход, полагане на координирани и последователни усилия за предотвратяване на тормоза и създаване на сигурна среда в детската градина;

Превантивна работа с цел предпазване на деца, за които има заплаха от тормоз;

Информираност на учители и родители за „разпознаване“ на дете подложено на тормоз и подаване на информация до комисията в детската градина;

Предотвратяване на тормоза и намаляване на ефекта от преживяното от детето; намаляване на влиянието от травматичния стрес и ускоряване възстановяването на нормалния ритъм на живот;

Да се оказва съдействие на органите по закрила в случаи, че в детската градина има деца подложени на тормоз или насилие и в случаи на кризисна ситуация.

ЗАДАЧИ:

Разработване и прилагане на превантивни дейности за предотвратяване на тормоза между деца;

Разработване на защитни мрежи за интервенция при случаи на тормоз между деца;

Предприемане на бързи, адекватни и координирани действия за закрила на дете, подложено на тормоз в детската градина;

Поддържане на връзка с родители на деца подложени на тормоз с цел оказване на морална помощ и подкрепа и осъществяване на връзка с правоимащите органи за професионална намеса и вземане на решение по конкретния случай;

Оказване на морална подкрепа на дете подложено на тормоз;

Определяне на подходящи мерки за предотвратяване на рисковите фактори за детето.

ЦЕЛ: Подобряване ефективността в работата по закрила на децата на ниво детска градина и предприемане на бързи, адекватни и координирани действия за закрила на деца, жертва на насилие или риск от насилие и в случаите, при които е необходима кризисна интервенция. Предотвратяване на риска от насилие и намаляване ефекта от преживяното от детето, намаляване влиянието на травматичния стрес и ускоряване възстановяването на нормалния ритъм на живот.

ДЕЙНОСТИ:

1. Избор на комисия за действие при подаден или получен сигнал или съмнение за дете в риск от насилие или кризисна интервенция.

Срок: до 2 часа от сигнала

Отг. : Директор

2. Проучване проблемите на деца, живеещи в неблагоприятна среда (родител с криминално минало, родител злоупотребявал с наркотици, алкохол и др.).

Срок: постоянен

Отг.: КС по превенция и интервенция на насилието и тормоза

3. Запознаване на децата с техните права, видовете насилие, разпознаването им и как да реагират.

Срок: по план за учебната година

Отг. : Учители на групи

4. Дейности по превенция на тормоза и насилието

4.1. Изготвяне съвместно с учителите на правила за поведението в групите

4.2. Разглеждане на теми от глобалното, гражданското, здравното и интеркултурното образование в педагогически ситуации, в заниманията по интереси.

4.3. Активно партньорство с родителите за откриване на причините за агресия и тяхното преодоляване.

4.4. Включване на подходящи теми в дейността на «Училище за родители» Тренинг,, Агресията в света на децата”

Срок: постоянен

Отговорник: учителите по групи

5. Дейности за преодоляване на проблемното поведение на детето и за справяне със затрудненията му с приобщаването в образователния процес и в детската група, чрез прилагане на една или повече от следните дейности за въздействие върху вътрешната мотивация с прякото сътрудничество и информирано съгласие на родителите :

5.1. Разговор между детето и учителите в групата с цел изясняване на възникнал проблем и получаване на подкрепа за разрешаването му;

5.2. Използване на посредник при решаване на конфликт;

5.3. Консултиране на детето с психолог;

5.4. Създаване на условия за детето за повишаване на социалните умения за общуване и за решаване на конфликти по ненасилствен начин;

5.5. Насочване на детето към занимания, съобразени с неговите потребности;

Срок: постоянен

Отговорник: учителите по групи

6. Интервенция на равнище ДГ включва водене на дневник и процедури за управление на информацията, инициране на работа по случай и насочване на случай към други служби.

7. Изготвяне на годишен доклад

Срок: м. IX 2021

Отговорник: председател на

комисията

8. Запознаване на служителите от детската градина с видовете насилие, разпознаването им, компетентните органи, които трябва да се уведомят при съмнение или наличие на такова, целите и задачите при кризисна интервенция и целевите групи.

Действия от страна на персонала с детето, жертва на извършено насилие. Запознаване с тел. 11611 1.

Срок: септември, октомври всяка учебна година

Отг.: Директор, Председател на координационен съвет

9. Индивидуални консултации с родители за превенция на агресията при необходимост.

Срок: постоянен

Отговорник: Председател на

комисията

10. Изготвяне и поставяне на видно място в детската градина на механизъм за взаимодействие при сигнал за дете жертва на насилие или риск от насилие и при кризисна интервенция.

Срок: октомври всяка учебна година

Отг.: Председател на комисията

11. Участие на учители в обучения на подходящи теми организирани от институции

Срок: съобразно плана за

квалификация

Отговорник: главен учител, директор

12. Осигуряване на възможност за включване на деца в допълнителни дейности на територията на детската градина

Срок: постоянен

Отговорник: учителите по групи

13. Водене на дневник за регистриране на случаи за дете жертва на насилие или риск от насилие и кризисна интервенция. Съхранение на дневника в кабинета на директора с постоянен срок.

Срок: постоянен

Отг.: Председател на комисията

14. Своевременно информиране на директора при получен сигнал за дете жертва на насилие или в риск от насилие.

Срок: постоянен

Отг.: свидетел на насилие над дете

15. Подаване на първоначална информация в РУ на МВР и отдел „Закрила на детето” към Дирекция „Социално подпомагане”.

Срок: веднага, след узнаване

Отг. лице: Директор

16. Информирание на координатора в РУО- Стара Загора при всеки получен сигнал и възникнал случай на дете в риск, жертва на насилие или при кризисна интервенция.

Срок: веднага след узнаване

Отг.: Директор

17. Извършване на вътрешна проверка при подаден сигнал за дете жертва на насилие или в риск от насилие.

Срок: веднага, след узнаване за конкретния случай

Отг. лице: Директор и координационен съвет

18. Предприемане на мерки за закрита на пострадало дете и противодействие на проявите на насилие.

Срок: веднага, след изясняване на конкретния случай

Отг. лице: Директор; Отдел „Закрила на детето”

19. Поддържане на постоянна връзка с РУ на МВР и Дирекция „Социално подпомагане”.

Срок: постоянен

Отг. лице: Директор